

הכימיה

של הנשואין

ביום הראשון, בשעה 12 בצהריים, סבל קפה נאווה בירושלים מרעש ומצערות אימים.

לאחר הרעש נראה גבר ממושקף בגיל העמידה, כשהוא בורח מהקפה כל עוד רוחו בו. אחריו יצאה משם בריצה מטורפת אשה בגיל שלשים, ואחריה רץ עורך-הדין שלהם. בלוויית האשה רדפו אחרי הגבר הממושקף גם מספר מאפרות ובקבוק גולדסטאר, שנאמר: "תנו לגבר גולדסטאר".

האיש הממושקף — לא נעים להגיד, אבל הוא מרצה ל"כימיה באוניברסיטה בירושלים ועובד ב"מכון הוואלוני — ד"ר צבי הרמן לוינסון (46). ה"אשה היא ידידתו, הלבונטית העובדת עמו, ועורך-הדין הוא עורך-הדין שלהם, וזורת החפצים היא אשת-חיקו, מינה, הבעל הכימאי ואש-תו היו נשואים במשך עשרים ושלוש שנים. הם חיו חיים משפחתיים נשואים, עד שהכימאי התאהב בלבורני טית שלו ועזב את אשתו.

השבוע התנהל בבית-הדין הרבני משפט הגירושין של הזוג הוותיק הזה. במשפט טענה האשה, להגנתה, שהיא הכירה את בעלה כשהוא עוד היה מלצר במרתף ראשון, היא היתה אז בת שבע-עשרה. היא דחתה אותו ללימודים, היא עזרה לו ללמוד, היא עבדה למענו כל הזמן, השתדלה שיוכל להקדיש את עצמו בשקט ללימודיו, דיו, היתה עובדת כתופרת ימים ולילות, ובסוף מה היא מקבלת בשביל זה? גט. הבעל טען להגנתו שהיא, האשה, היא ממורח והוא ממערב. חבל שהוא נזכר כזה רק אחרי 25 שנה.

ביבור הזכוכית

בניו-יורק, עיר גורדי השחקים ובנייני פאר, יש כמה בנייני-פאר מפורסמים במיוחד. אחד הבניינים המפורסמים ביותר שם הוא בניין האו"ם. לבניין האו"ם יש רק מתחנה אחת, והוא בניין הקומות שומד מולו. באותו בניין — זה בעצם אינו בניין אחד, אלא שורה של בניינים, בכל בית ארבע דירות, בכל דירה שתי קומות, בכל קומה שיש חדרים, ובין כל שתי קומות מעלית, כדי שבני הבית לא יתעייפו כשהם מטיילים בין קומות דירתם. מרבית הקירות של אותו בית עשויים מזכוכית, חומר הבניין המודרני ביותר, ואין אף אדם אחד בניו-יורק, חוץ מגדולי המיליונרים שלה, שאינו מקנא ביושבי הבית המפואר, בית-הזכוכית שמול בניין האו"ם, ומי יושב באותו בית זכוכית, אם לא יהודית (מזרחי) מזרחי שלנו, עם הבעל הפרטי שלה, הרברט הרניק, ועם טי-פני, בתה היחידה, החדשה, בת החודשיים, שנקראת, לא בלי סיבה, על שם חנות התכשיטים המפוארת ביותר בניו-יורק. חוץ מכל הדברים המפוארים הללו, הנמציים באותו בית מפואר, נמצאת שם גם המטפלת של בתו של קנדי, שהיא מטפלת בטיפני.

הגברת מזרחי עצמה חזרה לגירותה הקרובה, והתחילה לעבוד מחדש כדוגמנית. לי אחרי העבודה ולפני העבודה היא מסתובבת בין החנויות המפוארות של ניו-יורק ומחפשת רהיטים בסיגנון לואי 16, שיתאימו לדירת הזכוכית, למטפלת המפוארת ולבת החדשה. בינתיים, כשכל זה קורה בחוץ-לארץ, הרי רידה האם של יהודית, מצי מזרחי, את בגדיה-האב שלה, שלבשה אותם לפני שהיו שם חודשיים, עם מות אבי המשפחה. היא ממשיכה לנהל את חנות-התכשיטים שלה,

חצי גל לנפש

הנשואין הם כבר מזמן לא במזדה. ידוע שבזמן האחרון צריך אומץ מסויים כדי להתחתן, זה פשוט לא מקובל. בשביל להתחתן צריך לדעת לצמצק על המוסכמות ועל דעת הציבור, וזה לא כל-כך קל.

אופנת החיים המשותפים תחת קורת-גג אחת ללא נשואין היא אופנה ישנה. אבל בזמן האחרון אחרון יש אופנה עוד יותר חדשה מזו, והיא אופנת החלוקה בשכר הדירה. שני אנשים פוגשים איש את רעהו ברחוב. הם שותים יחד קפה, ולאחר שיחה קצרה מתברר שהם די אוהבים האחד את השני. חוץ מזה מתברר גם שלשניהם אין דירה. הם מחליטים לשכור ביחד דירה, להתחלק בשכר הדירה, ובחזרים שלה, וכך הם עושים. הם גרים תחת קורת-גג אחת, היא מקבלת את ידידה בחצי הדירה השייך לה, הוא מקבל את ידידו בחצי הדירה השייך לו, וכולם מרוצים ומאושרים מאוד, וחיי המשפחה פורחים מאושר.

יש אופנה עוד יותר חדשה. שני בני-זוג, שניהם נשואים, נכנסים יחד לדירה משותפת ויוצאים יחד משותף. אולי זה לא אופנה, אבל זה עובדה.

רק לפני חודש ילדה אשת-איש, שעדיין לא התגרשה, בן זכר למשורר ידוע ביותר. וזה עוד לא הכל. בימים אלה מסתובבת משוררת צעירה בחושי הריונה האחרונים, היא הולכת עם חולצות רוטיות, המכסות את החודש השביעי שלה.

היא תהיה אם לבנו של אדריכל ידוע איתו היא חיה ללא נשואין. מכל זה, בצורה חוקית או לא-חוקית, יצמח בארץ דור חדש של משוררים ובוני-מולדת, ומה יכול להיות יותר משמח מזה?

מלכה במולדת

יוס'העצמאות היה מלא נשפים. כל מי שלא הסתובב ברחובות עם פטיש, וכל מי שלא אכל סטיקים יקרים במסעדות יקרות, היה במסיבות.

המסיבות נערכו בבתיים, בחצרות, על גגות, והמסיבה הכי יפה של יוס'העצמאות

נערכה במולדת. ערכו אותה במקום היסטורי כזה לכבוד יוס'העצמאות, כדי שה"חוגגים ירגישו על בשרם את הרגשת ה"עצמאות.

המולדת היתה מלאה אנשים. זו היתה מולדת יקרה קצת. כל מי שרצה להיכנס אליה היה צריך לשלם 85—90 לירות, ובכל זאת איש לא נרתע מהדבר. מה לא עושים למען המולדת?

רוב המסיבה היה מורכב מנשים. לא היה שם כמעט אף זוג נשוי, ואם במקרה הגיעו לשם זוג של מאורסים, או ידידים, או חברים, דאגו מיד להפריד ביניהם.

המולדת הפליגה לאורך החופים, ולכן יכלו החוגגים לראות במו עיניהם מסיפוגה את ארץ-הקודש, גם זה סיפור מיוחד לכבוד יוס'העצמאות.

במרכז הנשף של האונייה עמדה בחירת מלכת-היופי של יוס'העצמאות. המועמדות הראשית היתה מירה דביר, שנבחרה לפני שנה למלכת תל-אביב. המנחה היתה אירנה פדרמן, הסמל הסקסי של מדינת ישראל.

בראש אוהדיה של אירנה פדרמן עמד אורי אסולין, עורך-הדין החיפאי, מי שהיה בזמנו ארוסה של ציקי ג'נמור, ומי שביטל בזמנו את אירוסיו עם ציקי ג'נמור.

בראש בוחריה של מירה דביר עמד יוסי ינאי. הוא לא רק עמד לצידה, אלא ש"הוא גם החליט שהיא תהיה המלכה האמיתית של הערב.

החליט ועשה. הוא תפר לה שמלת-ערב משני דגלי האיתות, שהיו על סיפון ה"אונייה, ואחר כך פתח במסע פירסומת ל"מען המלכה שלו.

הוא אירגן כנופיה שלמה, והודיע לבוחריים ולמנחה שאם לא יבחרו במירה, תתיפוצץ להם האונייה תחת רגליהם. כמו כן הוא אירגן עוד כנופיה שהודיעה לאירנה פדרמן שאם לא תשתוק, לא יכתבו עליה אף פעם בעיתונים, מה שיכול להיות עונש די חמור לגבירה.

כל המאבק לא היה לחינוך, משום ש"מלכת-היופי המעוהת עמדה להישלח לטיול בחוץ-לארץ, ומי לא רוצה לטייל בימים אלה, לפני הקיץ?

הנימוק של מירה במלחמתה על התואר היה שהיא הכי יפה והגיימק של אירנה פדרמן המנחה, נגד מירה, היה שמירה כבר היתה פעם מלכת-יופי.

סרט לנימוקים האלה, היתה למירה עוד בעיה קטנה, אילו היתה נבחרת. היא באה מבית דתי, ואמה כל-כך שומרת על כשרות המאכלים, עד כי הצטרפה אליה במסעה "לחולל, לאחר בחירתה כמלכת תל-אביב, כדי

מירה דביר

בתו של שמעון פרס

בהצגת המלך ואני ישנם שני זוגות. ה"זוג האחד הוא רבקה רז, המורה האנגלית, ואריק לביא, מלך סיאם; הזוג ה"שני הוא דני כהן-ישראל ומיכל פרס, שהובאה לארמונו של המלך בתור מתנה.

אריק לביא ורבקה רז אינם מנהלים שום רומן משותף על הבמה. הם אוהבים זה את זה בחשאי, רק ברמזים. אבל דני כהן-ישראל ומיכל פרס הם אוהבים גדולים. כל ההצגה הם צריכים להתחבק ולהתנשק.

מיכל פרס היא בכלל התגלית של ה"הצגה, וגודיק טוען שלא רק שהיא תגלית, אלא שיש לה גם קול יפה. לא לחינם קוראים לה מיכל פרס. היא בתו של ש"י

מיכל פרס

עון פרס, אבל לא של שמעון פרס ה"אמיתי, אלא של איזה חיקוי שלו.

החזרות החלו, ומיכל פרס החלה מהווה בעייה רצינית לבמאי ההצגה, הבמאי זיגמונט זיגמונט, דרש מהזוג המאוהב להת"נשק, להתחבק ולהתנשק.

הזוג ניסה לעשות כבקשתו, אבל זה לא יצא להם. הוא הורה להם לנסות שוב. הם ניסו, שוב ושוב, וזה לא יצא להם. הם פשוט לא ידעו איך עושים את זה.

לקח הרבה מאוד זמן עד שהצליחו ללמד אותם, וגם עכשיו הם עדיין לא עושים את זה בצורה מושלמת.

לא ברור למה זה לא יוצא להם. לפני שלוש שנים, כשהיא היתה חברה בלהקת השריון והוא היה חבר בלהקת הצפון, הם היו שניהם חברים. נראה שאז לא הספיק להם הזמן ללמוד את הדברים הללו. הם נפרדו, לאחר שעמדו להתחתן. דני התחתן עם בחורה אחרת, והיא עצמה, מיכל, עז"אולי או היא תלמד.

לשמור שמירה לא תאכל מאכלי-טריפה, רחמנא ליצלן. השאלה שעמדה בפני מירה, במקרה שיוענק לה פרס-הנטיעה לאחר היב"חרה כמלכת-האונייה, היתה — האם גם הפעם תצטרף אליה אמה כמשתתפות-כשרות?

למלכה היתה מתחרה אחת רצינית מאוד, קראו לה בלה, והיא היתה יפה מאוד, לבושה בבגדים נאים מאוד והיו לה כל הסיכויים לנצח את השתיים, לולא התברר לפני הבחירה שהיא במקרה אחיה של מירה, שהתחפש לאשה.

בסוף, לאחר המאבק הקשה, נבחרה מירה דביר כמלכה, ויוסי, בתור פרס, לקח אותה הביתה. אחיה קיבל, בתור פיצוי, קופסת בובנוג'יירות.